

וְהוּא רַחוּם יִכַּפֵּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבֵּה לְהָשִׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמַּתּוֹ. יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמַּלְאָךְ יַעֲגִנּוּ בַיּוֹם קָרְאָנוּ:

(Reader) בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְּבֹרָךְ:

(Congregation) בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

(Reader repeats) בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּדַבְרוֹ מַעְרִיב עַרְבִים, בְּחִכְמָה פּוֹתַח שְׁעָרִים, וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עֵתִים, וּמַחְלִיף אֶת הַזְּמַנִּים, וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים, בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרִקִיעַ בְּרָצוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה, גּוֹלֵל אֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ, וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמְבִיא לַיְלָה, וּמְבַדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה, יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיָּם, תָּמִיד יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמַּעְרִיב עַרְבִים:

אֶהְבֵּת עוֹלָם בַּיּוֹם וְלַיְלָה עַמּוּךָ אִשְׂרָאֵל, תּוֹרָה וּמִצְוֹת, חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים, אוֹתָנוּ לְמַדָּת עַל בֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּשִׂכְבְּנוֹ וּבְקוּמָנוּ נְשִׁיחַ בְּחֻקֶיךָ, וְנִשְׂמַח בְּדַבְרֵי תוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֶרֶץ יְמִינוּ, וּבְהֵם נִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה, וְאֶהְבְּתֶךָ אֵל תָּסִיר מִפָּנֵינוּ לְעוֹלָמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד

וְאֶהְבְּתָה אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ, בְּכָל לִבְבְּךָ, וּבְכָל נַפְשְׁךָ, וּבְכָל מְאֹדְךָ. וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם, עַל לִבְבְּךָ: וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָד, וְדַבַּרְתָּ בָם בְּשַׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ, וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשִׂכְבְּךָ, וּבְקוּמָךָ. וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדְךָ, וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ, וּכְתַבְתָּם עַל מְזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ תִשְׁמְעוּ אֵל מִצְוֹתַי, אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם, לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם, וּלְעַבְדוֹ בְּכָל לִבְבְּכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם. וְנָתַתִּי מִטֶּר אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ, יוֹרֵה וּמְלַקּוֹשׁ, וְאֶסְפַּת דְּגָנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וְיִצְהַרְךָ. וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשַׁדְּךָ לְבַהֲמֹתֶךָ, וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ. הַשְּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם, וְסַרְתֶּם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם. וְחָרָה אַף יְיָ בְּכֶם, וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מִטֶּר, וְהִאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ וְאֲבַדְתֶּם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבָה אֲשֶׁר יְיָ נָתַן לָכֶם: וְשָׁמַתֶּם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל יָדְכֶם, וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדַתְּכֶם אֹתָם בְּנִיכֶם, לְדַבֵּר בָּם, בְּשַׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ, וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ, וּבְשִׂכְבְּךָ וּבְקוּמָךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לְאַבְתִּיכֶם לָתֵת לָהֶם, כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְיָ אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם: וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל כַּנְּפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם, וְנִתְּנָנוּ עַל צִיצִית הַכַּנָּף פְּתִיל תְּכֵלֶת. וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית, וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת יְיָ, וְעָשִׂיתֶם אֹתָם, וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם, אֲשֶׁר

אתם זנים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי, והייתם קדושים לאלהיכם: אני יי אלהיכם, אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים, להיות לכם לאלהים, אני יי אלהיכם [אמת]:
(Reader repeats) יי אלהיכם אמת:

[אמת] ואמונה כל זאת, וקיים עלינו, כי הוא יי אלהינו ואין זולתו, ואנחנו ישראל עמו. הפודנו מיד מלכים, מלכנו הגואלנו מכף כל העריצים. האל הנפרע לנו מצרינו, והמשלם גמול לכל איבי נפשנו, העשה גדולות עד אין חקר, ונפלאות עד אין מספר. השם נפשנו בחיים, ולא נתן למוט רגלנו, המדריכנו על במות אויבינו, ויירם קרננו, על כל שונאנו, העשה לנו נסים ונקמה בפרעה, אותות ומופתים באדמת בני חם. המכה בעברתו כל בכורי מצרים, ויוצא את עמו ישראל מתוכם, לחרות עולם. המעביר בננו בין גזרי ים סוף, את רודפיהם ואת שונאיהם, בתהומות טבע, וראו בננו גבורתו. שפחו והודו לשמו.

ומלכותו ברצון קבלו עליהם, משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה, ואמרו כלם:
מי כמכה באלים יי, מי כמכה נאדר בקדש, נורא תהלת, עשה פלא:

מלכותך ראו בנניך, בוקע ים לפני משה, זה אלי ענו ואמרו: יי ימלוך לעולם ועד.

ונאמר: כי פדה יי את יעקב, וגאלו מיד חזק מפנו. ברוך אתה יי גאל ישראל:

השכיבנו יי אלהינו לשלום, והעמידנו מלכנו לחיים ופרוש עלינו סבת שלומך ותקננו בעצה טובה מלפניך, והושיענו למען שמך, והגן בעדנו, והסר מעלינו אויב, דבר, וחרב, ורעב ויגון, והסר שטן מלפנינו ומאחרנו, ובצל כנפיך תסתירנו. כי אל שומרנו ומצילנו אתה, כי אל מלך חנון ורחום אתה, ושומר צאתנו ובואנו, לחיים ולשלום, מעתה ועד עולם. ברוך אתה יי, שומר עמו ישראל לעד:

ברוך יי לעולם, אמן ואמן. ברוך יי מציון שכן ירושלים הללויה. ברוך יי אלהים אלהי ישראל, עשה נפלאות לבדו. וברוך שם כבודו לעולם, ויפלא כבודו את כל הארץ, אמן ואמן. יהי כבוד יי לעולם, ישמח יי במעשיו. יהי שם יי מבורך, מעתה ועד עולם, כי לא ישש יי את עמו בעבור שמו הגדול, כי הואיל יי לעשות אתכם לו לעם. וירא כל העם ויפלו על פניהם, ויאמרו: יי הוא האלהים, יי הוא האלהים. והיה יי למלך על כל הארץ, ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד. יהי חסדך יי עלינו, כאשר יחלנו לך. הושיענו יי אלהינו, וקבצנו מן הגוים, להודות לשם קדשך, להשתבח בתהלתך. כל גוים אשר עשית יבאו וישתחוו לפניך אדני, ויכבדו לשמך. כי גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך. ואנחנו עמך וצאן מרעיתך, נודה לך לעולם, לדור ודור נספר תהלתך. ברוך יי ביום, ברוך יי בלילה, ברוך יי בשכבנו, ברוך יי בקומנו. כי בידך נפשות החיים והמתים, אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש. בידך אפקיד רוחי, פדית את אותי יי אל אמת. אלהינו שבשמים, יחד שמך, וקיים מלכותך תמיד, ומלוך עלינו לעולם ועד: יראו עינינו, וישמח

לִבְנוֹ, וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ, בִּישׁוּעַתְךָ בְּאַמֶּת, בְּאִמּוֹר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֵינוּ. יי מֶלֶךְ, יי מֶלֶךְ, יי יִמְלֹךְ
לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֹךְ הִיא, וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד, כִּי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אֶתָּה.
בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמֶּלֶךְ בְּכָבוֹדוֹ, תִּמְיֵד יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, וְעַל כָּל מַעֲשָׂיו:

Reader's Chatzi Kaddish:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא [אָמֵן] בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ. בְּחַיִּיכוֹן
וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ—אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא
מְבָרַךְ לְעוֹלָם וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמֵי: יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר
וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא—בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא
וְנַחֲמָתָא, דְאִמְרִין בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ—אָמֵן:

Silent Amidah:

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל
הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, וְקִנְיַת הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת, וּמְבִיא
גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם, לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה. מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְגַן אַבְרָהָם.
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ. [in the winter מְשִׁיב הַרְוֵם וּמוֹרִיד
הַגֶּשֶׁם]. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים,
וּמְתִיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַי, מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֵה לָךְ, מֶלֶךְ מַמְיֵת
וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְחַיֶּה הַמֵּתִים.

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סְלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ.
אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת, וּמְלַמֵּד לְאִנּוּשׁ בִּינָה. חֲנֻנּוֹ מֵאַתָּה דַּעַת, בִּינָה וְהַשְׁכָּל.
בְּרוּךְ אַתָּה יי, חוֹנֵן הַדַּעַת.

הַשִּׁיבְנוּ אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ, וְקָרְבָנוּ מִלְּבָנוּ לְעַבּוֹדָתְךָ, וְהַחְזִירְנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.
בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַרוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה.
סְלַח לָנוּ, אֲבִינוּ, כִּי חָטְאָנוּ, מְחַל לָנוּ, מִלְּבָנוּ, כִּי פָשַׁעְנוּ, כִּי מוֹחֵל וְסוֹלַח אַתָּה.
בְּרוּךְ אַתָּה יי, חַנּוּן הַמְרַבֵּה לְסְלִיחָה.
רְאֵה בְּעֵינֵינוּ, וְרִיבָה רִיבָנוּ, וּגְאֹלְנוּ מִהַרְרָה לְמַעַן שְׂמֹךְ, כִּי גּוֹאֵל חֲזָק אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי,
גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל.

רַפְּאֵנוּ, יי, וְנִרְפָּא, הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִשְׁעָה, כִּי תִהְלָתְנוּ אַתָּה, וְהַעֲלֵה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ.
כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמַן וְרַחֲמָן אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי, רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.
בְּרַךְ עָלֵינוּ, יי אֱלֹהֵינוּ, אֵת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֵת כָּל מֵינֵי תְבוּאַתָּה לְטוֹבָה,
in the summer וְתֵן בְּרַכָּה in the winter וְתֵן טַל וּמָטָר לְבְרַכָּה עַל פְּנֵי הָאָדָמָה, וְשַׁבְּעֵנוּ
מִטוֹבָה, וּבְרַךְ שְׁנַתְנוּ פְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְבָרַךְ הַשָּׁנִים.

תקע בשופר גדול להרותנו, ושא גם לקבץ גליותינו, וקבצנו יחד מארבע פנפות הארץ.
 ברוך אתה יי, מקבץ נדחי עמו ישראל.
 השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחלה, והסר ממנו יגון ואנחה, ומלוך עלינו אתה,
 יי, לבדך בחסד וברחמים, וצדקנו במשפט. ברוך אתה יי, מלך אוהב צדקה ומשפט.
 ולמלשינים אל תהי תקוה, וכל הרשעה כרנע תאבד, וכל אויביך מהרה יפרתו, והזדים
 מהרה תעקר ותשבר ותמגר ותכניע במהרה בימינו. ברוך אתה יי, שבר איבים ומכניע
 זדים.

על הצדיקים ועל החסידים ועל זקני עמך בית ישראל, ועל פליטת סופריהם, ועל גרי
 הצדק ועלינו, יהמו נא רחמיה, יי אלהינו, ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת,
 ושים חלקנו עמם לעולם, ולא נבוש כי בך בטחנו. ברוך אתה יי, משען ומבטח לצדיקים.
 ולירושלים עירך ברחמים תשוב, ותשפון בתוכה כאשר דברת, ובנה אותה בקרוב בימינו
 בנין עולם, וכסא דוד מהרה לתוכה תכין. ברוך אתה יי, בונה ירושלים.
 את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח, וקרנו תרום בישועתך, כי לישועתך קוינו כל היום.
 ברוך אתה יי, מצמיח קרן ישועה.

שמע קולנו, יי אלהינו, חוס ורחם עלינו, וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו, כי אל שומע
 תפלות ותחנונים אתה, ומלפניך, מלפנו, ריקם אל תשיבנו. כי אתה שומע תפלת עמך
 ישראל ברחמים. ברוך אתה יי, שומע תפלה.
 רצה, יי אלהינו, בעמך ישראל ובתפלתם, והשב את העבודה לדביר ביתך, ואשי ישראל,
 ותפלתם באהבה תקבל ברצון, ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.

On Rosh Chodesh or Chol Hamo'ed we add Ya'aleh v'Yavo:

ואלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבא, ויגיע, ויראה, וירצה, וישמע, ויפקד, ויזכר וזכרוננו
 ופקדוננו, וזכרון אבותינו, וזכרון משיח בן דוד עבדך, וזכרון ירושלים עיר קדשך, וזכרון כל
 עמך בית ישראל לפניך, לפליטה, לטובה, לחן ולחסד ולרחמים, לחיים ולשלום, ביום...
לראש חדש: ראש החדש הזה. לפסח: חג המצות הזה. לסוכות: חג הסוכות הזה.
 וזכרנו, יי אלהינו, בו לטובה, ופקדנו בו לברכה, והושיענו בו לחיים. ובדבר ישועה ורחמים,
 חוס ותנונו, ורחם עלינו והושיענו, כי אליך עינינו, כי אל מלך חנון ורחום אתה.)

ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים. ברוך אתה יי, המחזיר שכינתו לציון.
 מודים אנחנו לך, שאתה הוא, יי אלהינו ואלהי אבותינו, לעולם ועד, צור חיינו, מגן
 ישענו, אתה הוא לדור ודור, גודה לך ונספר תהלתך, על חיינו המסורים בידך, ועל
 נשמותינו הפקודות לך, ועל נפיקך שבכל יום עמנו, ועל גפלאותיך וטובותיך שבכל עת,
 ערב ובקר וצהרים, הטוב, כי לא כלו רחמיה, והמרחם, כי לא תמו חסדיך, מעולם קוינו
 לך.

On Chanukah and Purim we add Al ha-Nisim:

ועל הנסים, ועל הפרקו, ועל הגבורות, ועל התשועות, ועל המלחמות, שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה.

On Chanukah בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול, השמונאי ובניו, כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל להשפיתם תורתך, ולהעבירם מחקי רצונך, ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם, רבת את ריבם, דנת את דינם, נקמת את נקמתם, מסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים, וממאים ביד מהורים, ורשעים ביד צדיקים, ויודים ביד עוסקי תורתך. וליך עשית שם גדול וקדוש בעולמך, ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקו כהיום הזה. ואחר כן באו בניך לדביר ביתך, ופנו את היכלך, ומתרו את מקדשך, והדליקו נרות בחצרות קדשך, וקבעו שמונת ימי חנכה אלו, להודות ולהלל לשמך הגדול.

On Purim בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה, כשעמד עליהם המן הרשע, בקש להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים, מנער ועד זקן, טף ונשים, ביום אחד, בשלושה עשר לחודש שנים עשר, הוא חודש אדר, ושללם לבו. ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו, וקלקלת את מחשבתו, והשבות לו גמולו בראשו, ותלו אותו ואת בניו על העץ.

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלפניו תמיד לעולם ועד. וכל החיים יודוך סלה, ויהללו את שמך באמת, האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי, הטוב שמך וליך נאה להודות. שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם, כי אתה הוא מליך אדון לכל השלום. וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך. ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום. (יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי.)

אלהי, נצור לשוני מרע, ושפתי מדבר מרמה, ולמקללי נפשי תדם, ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך, ובמצותיך תרדוף נפשי. וכל החושבים עלי רעה, מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך, עשה למען ימינך, עשה למען קדשתך, עשה למען תורתך. למען יחלצון ידידיך, הושיעה ימינך וענגי. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי. עשה שלום במרומו, הוא יעשה שלום עלינו, ועל כל ישראל, ואמרו אמן. יהי רצון מלפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שיבנה בית המקדש במהרה בימינו, ותן חלקנו בתורתך, ושם נעבדך ביראה בימי עולם וכשנים קדמוניות. וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים, כימי עולם וכשנים קדמוניות.

Reader's Kaddish Shalem:

יתגדל ויתקדש שמה רבא ואמן בעלמא די ברא כרעותה, וימליך מלכותה בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו-אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא: יתברך וישתבח, ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא-ברוך הוא. לעלא מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא ואמרו-אמן: תתקבל צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קדם אבוהון די בשמיא ואמרו-אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל ישראל, ואמרו-אמן: עשה שלום במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל, ואמרו-אמן:

עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל לְתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שְׁלֵא עֲשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת
וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה שְׁלֵא שָׁם חִלְקֵנוּ כָּהֵם וְגִרְלָנוּ כְּכֹל הַמוֹנָם. וְאַנְחָנוּ
כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא
נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיִסַּד אֶרֶץ וּמוֹשֵׁב יִקְרוּ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׂכִינֵת עִזּוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמַיִם.
הוּא אֱלֹהֵינוּ אִין עוֹד. אִמֵּת מִלְּכָנוּ אִפְסֵם זוּלָתוֹ כְּפָתוּב בְּתוֹרָתוֹ וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֵל
לְבַבְךָ. כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאֶרֶץ מִתַּחַת אִין עוֹד.

עַל כֵּן נִקְוָה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ לְרֵאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֵרֶת עֲזָךְ לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאֶרֶץ וְהַאֲלִילִים
כְּרוֹת יִכְרֹתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׂדֵי וְכֹל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ. לְהַפְנוֹת אֱלִיךָ
כָּל רִשְׁעֵי אֶרֶץ. יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בְּרֵךְ תִּשָּׁבַע כָּל לְשׁוֹן לְפָנֶיךָ
יי אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְלוּ וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר יִתְגַּו. וַיִּקְבְּלוּ כָּלֵם אֶת עוֹל מַלְכוּתְךָ וְתִמְלֶךְ עֲלֵיהֶם
מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֶךָ הִיא וְלַעֲוִלָּמִי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד כְּפָתוּב בְּתוֹרָתְךָ
יי יִמְלֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד.

וְנֹאמַר, וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאֶרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יי אֶחָד, וּשְׁמוֹ אֶחָד.

Mourner's Kaddish:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא וְאַמֵּן] בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ, וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ.
בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאַמְרוּ—אַמֵּן:
יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמִי וְלַעֲוִלָּמִי עֲלִמְיָא:

יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל
שְׁמֵהּ דְקָדְשָׁא—בְּרִיךְ הוּא.

לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרִכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמְתָּא, דְאַמִּירָן בְּעֵלְמָא
וְאַמְרוּ—אַמֵּן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאַמְרוּ—אַמֵּן:
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאַמְרוּ—אַמֵּן: